

[Hvidberg.]

at der kan være noget nedslående i, når dette høje ting, der så ofte og i timevis beskæftiger sig med sager af økonomisk og anden materiel karakter, endelig en sjælden gang behandler et emne, der tilhører kulturverdenen, oven i købet kunsten som her i dag, at man så ikke i højere grad, end tilfældet er, fylkes omkring dette emne. Nu så vi, da klokken var 14, hvorledes denne sal var fuld af interesserede og indbyrdes samtalende medlemmer, men nu på dette tidspunkt kan vi meget hurtigt overskue, hvem der er tilstede. Jeg vil ikke hermed give udtryk for, at medlemmernes interesse for kulturspørgsmål skulle være ringe, for det ved jeg af personlig erfaring ingenlunde er tilfældet, men jeg tror nu nok, at man her i dette høje folketing i altfor høj grad overlader disse emner til en bestemt kreds af medlemmer, der så at sige udnævnes til specialister i kulturspørgsmål, skønt det dog burde være således, at alle her i tinget var inderligt optaget af de spørgsmål, der vedrører vort lands kultur.

Nu kunne man tænke sig, at det i dette tilfælde var gået til på den måde, at man på forhånd havde set, at der sikkert ikke var nogen uenighed om det fremsatte lovforslag, at dette var ganske oplagt. Det tror jeg i virkeligheden også det er, men når en sag som denne kommer for, synes jeg, der kunne være anledning til, at vi ligesom et øjeblik gav os tid og standsede op og besindede os på, hvilken værdi vi nu egentlig ejer i et kunstmuseum som det, der her er tale om, med dets rige samlinger, og også tænkte lidt på, hvilken betydning dette institut har haft, ikke bare for byen København, men sandelig også for vort hele land.

Glyptoteket er nemlig en af de ting, som man ved om ude i verden. Man ved, at der er dette Glyptotek i København; ikke mindst i en tid, da mange af de store museer ude i verden er mere eller mindre lukkede og deres samlinger mere eller mindre fjernede og deres vedligeholdelse mere eller mindre forsømt, er Glyptoteket praktisk talt et af de mest værdifulde i Europa. En anden værdi ved Glyptoteket, som ikke har været nævnt, foruden dets betydning som museum og foruden hele det betydelige arbejde, der gøres med opsamling og forvaltning, er dets betydning som videnska-

belig institution. Der udsendes serier af publikationer derfra, og ansættelser ved Glyptoteket sker også efter videnskabelige hensyn, så der er i virkeligheden her tale om en videnskabelig institution.

Vi bør besinde os på alt dette og, ærlig talt, synes jeg, på en dag som denne sende en taknemlig tanke til brygger Carl Jacobsen og til hans hustru Ottilia Jacobsen, og vi bør også rette en tak til glyptoteksledelsen, som i de senere år, da museet på grund af den økonomiske udvikling kom i forskellige vanskeligheder, alligevel med megen tålmodighed er gået ind under det slid og den møje, som disse vanskeligheder medførte, og som med velberåd hu har undgået pludselig en dag at komme over stat og kommune og sætte dem kniven på struben. De har i stedet for set tiden an først i en 3 års periode, om ikke den økonomiske udvikling dog kunne blive af en sådan art, at man kunne klare sig selv, og først herefter kommer man med et forslag, som skal begynde at løbe fra 1955. Jeg synes, at der herved af glyptoteksledelsen er udvist en ikke ringe hensynsfuldhed.

Der er også grund til at omtale den store hjælpsomhed, som Ny Carlsbergfondet har udvist i denne sag. Man må nemlig ikke glemme, at stat og kommune i sin tid i virkeligheden har modtaget og anerkendt Glyptoteket så at sige som en gave og derved er gået ind under de forpligtelser, som dermed følger. Jeg synes, at man i dag med tak skal nævne Glyptotekets formand, arkæologiprofessoren Friis Johansen. Det har i reglen været sådan, at man har sagt: nå, ja, men Glyptoteket, kan Ny Carlsbergfondet jo klare. I anledning af denne sædvanlige udtalelse og tankegang vil jeg dog gøre opmærksom på, at ihvorvel Ny Carlsbergfondet og Glyptoteket havde en fælles stifter, er dog Ny Carlsbergfondet, som er stiftet 1902, og Glyptoteket, som blev oprettet i 1888, to af hinanden ganske uafhængige institutioner. Glyptoteket er en selvejende institution, i hvilken det offentlige er repræsenteret, og som Ny Carlsbergfondet i virkeligheden slet ingen forpligtelser havde overfor, og Glyptoteket har altså ikke haft andet at støtte sig til end den grundfond, der dannedes i 1891 med en førstekapital på 1 mill. kr.

Staten og Københavns kommune har så ganske vist ydet noget i de vanskelige år